

en ibømt Straf til en anden, hvorom det ibetmindste er tvivlsomt, om den ikke for mangen af de Dømte vil være strengere.

G. Winther: Med Hensyn til de foreliggende Endringsforslag maa jeg ogsaa sige, at jeg har Betænkelighed ved at stemme for det principale. Det er efter min Mening fornødent, at der skeer Besparelse i Fængelsvæsenet snarest muligt. Der er blevet sagt mig af en Mand, der kender Sagen, at i det nye Fængsel, som opbygges paa Brudsløselille-Mark, vil enhver Fanges Huusly komme til at koste 150 Rd. aarlig; jeg har ikke selv kunnet gjøre denne Beregning, men det er blevet sagt mig af en Mand, som er inde i Sagen. Hvis det forholder sig saaledes, troer jeg, det er indlysende for Enhver, at der ikke for snart kan skee Indskrænkning i Udgiften derved, at de gamle Fængsler ibetmindste blive nedlagte. Jeg kan heller ikke see, at der gjøres nogen Forandring i Dommen derved, at man flytter en Fange fra et Forbedringshuus til et andet, naar han blot bliver behandlet paa samme Maade paa det nye Sted, han kommer hen til, som han blev behandlet paa det gamle. Altsaa Overflyttelse fra det ene Institut af den Art til det andet kan jeg ikke see, at der kan indvendes Noget imod fra Fængens Standpunkt. Hvad derimod det angaaer, som indeholdes i det andet Endringsforslag, da forekommer det mig, at man fuldkommen maa give det Medhold. Det subsidiaire Endringsforslag gaaer ud paa, at ingen Fange kan hensesættes i Enkeltcelle uden eget Samtykke. Man seer ogsaa af Motiverne, at Ministeriet ikke har erklæret, at det, at indhente Fængens Samtykke, var Noget, der ikke lod sig gjøre; det har kun erklæret det for tvivlsomt, om det burde skee, og man seer endvidere af de samme Motiver, at i et andet Land, nemlig Norge, til hvis Lovgivning man i saa Henseende har taget Hensyn, er det netop gjort gjældende, at Fængens Samtykke skal indhentes i lignende Tilfælde. Det forekommer mig ogsaa, at de ærede Talere have haft fuldkommen Ret, der have udhævet, at det blev en ny Art af Straf, som man saaledes ad administrativt Veie paa lagde Fangen, og at det vilde stride mod Ret-

særdighed. Jeg skal derfor stemme for det subsidiaire Forslag, medens jeg stemmer mod det principale.

Justitsministeren: Jeg maa bestemt fraraade, at disse to Endringsforslag tages tilfølg. Det er min fulde Overbeviisning, at den paagjældende Domsældte ikke har nogen Ret til at fordre sin Straf affonet paa en vis Maade. Den Ret, han skulde have, maatte grunde sig paa Dommen i Forbindelse med de bestaaende Love. Dommen lyder efter den nu gjældende Lovgivning paa, at han hensesættes til Forbedringshuusarbejde, uden at der er nævnt, paa hvilket Sted han skal hensesættes. Denne Ordning er truffen i Loven af 29de Decbr. 1850. Førend denne Lov emanerede, dømtes Forbryderen til at hensesættes i en vis Straffeanstalt, enten til at hensesættes i Viborg Tugt- og Forbedringshuus eller i Odense Forbedringshuus eller i Tugt- og Forbedringshuset her i Kjøbenhavn. Grunden til, at Forbryderen saaledes tidligere blev dømt til at hensesættes i et vist Forbedringshuus, laa i den ganske særegne Omstændighed, at Straffeanstalterne vare provindstille. Enhver Provinds underholdt dengang sin egen Straffeanstalt, og det var deraf en Følge, at Forbryderen blev dømt til at hensesættes i den Straffeanstalt, som laa i den Provinds, hvor han var dømt; men uagtet denne Bestemmelse ansaae Regjeringen sig dog aldrig bunden til at lade Forbryderen hensesætte i den bestemte Straffeanstalt, hvortil han var dømt; der skete jævnlig paa Grund af Oversfyldning eller andre Omstændigheder Overflyttelse fra den ene til den anden Straffeanstalt, og forøvrigt bortfaldt, som jeg allerede har nævnt, Spørgsmaalet herom ganske, efterat Loven af 29de Decbr. 1850 emanerede. Denne Lov bestemmer i sin § 3, at Justitsministeriet er bemyndiget til at overføre Forbryderne fra den ene Straffeanstalt til den anden. Indskrænkning i denne Bemyndigelse for Justitsministeren skulde vel altsaa være tilstede, forsaavidt Arbejdet i den ene Straffeanstalt er anderledes end i den anden, men heller ikke i denne Henseende har Forbryderen efter min Anskuelse nogen saadan Ret, som her er paastaet. Forbryderen dømmes til Forbedringshuusar-